Kız ve Altın Kedi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Altın Kedi

Ebru Mina TOMURCUK

Arnavut kaldırımlı sokakları olan küçük bir kasabada Lily adında bir kız yaşardı. Sekiz yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni ve omuzlarına düşen dalgalı siyah saçları vardı. Büyük koyu kahverengi gözleri merakla parıldar, sol yanağında küçük bir ben dururdu. Beyaz yakalı hardal sarısı bir elbise giyer, saçında kırmızı bir kurdele taşırdı. Lily her gün kasabayı gezer, yeni harikalar arardı.

Güneşli bir sabah Lily daha önce hiç görmediği dar bir patikayı izledi. Patika, eski bir taş duvarın arkasındaki küçük bir bahçeye çıkıyordu. Bahçenin ortasında yüksek, kadim bir saat duruyordu; yüzü yıpranmış, akrebi ve yelkovanı donmuştu. Yanında, parıldayan tüyleri ve zümrüt yeşili gözleri olan altın bir kedi oturuyordu. Kedinin uzun kuyruğu saat anahtarı biçiminde bitiyor, boynunda küçük pirinç bir saat tılsımı asılı ince mavi bir kurdele sallanıyordu.

Altın kedi başını kaldırıp yavaşça gözlerini kırptı. "Merhaba," dedi yumuşak, mırıltılı bir sesle. "Ben bu kadim saatin koruyucusuyum." Lily şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Konuşabiliyorsun!" diye haykırdı. Kedi başını salladı. "Yalnızca zamana önem verenlerle konuşurum," diye yanıtladı. Lily çimenlere oturdu, kedi de yanına kıvrıldı. "Saate ne oldu?" diye sordu Lily.

Kedi içini çekti. "Uzun zaman önce bu saat bütün kasaba için kusursuz zamanı gösterirdi. Ama bir gün akrebi kayboldu. Akrep olmadan saat zamanı gösteremiyor." Lily saat yüzüne dikkatle baktı. Yelkovan yerindeydi ama akrep yoktu. "Bu yüzden tik tak etmiyor," dedi. Altın kedinin bıyıkları sarktı. "Evet, ve ben çok üzgünüm."

Lily kediye acıdı. "Endişelenme," dedi yumuşacık bir sesle. "Yeni bir akrep bulup saati onarabiliriz." Kedinin zümrüt gözleri parladı. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Lily başını salladı. "Yardım edebilecek birini tanıyorum. Kasabadaki yaşlı saatçinin dükkânı saat parçalarıyla dolu." Kedi yerinden sıçradı. "Hadi gidelim!"

Lily ile altın kedi birlikte saatçinin dükkânına yürüdüler. Dükkân küçük ve sıcacıktı; her biçimde ve boyutta tik tak eden saatlerle doluydu. Tezgâhın arkasında yaşlı saatçi duruyordu; kısa, kabarık beyaz saçlı ve yuvarlak gözlüklü yaşlı bir adamdı. Krem bir gömleğin üzerine koyu yeşil bir önlük giymiş, küçük dişlilerle dolu deri bir alet kemeri takmıştı. "Merhaba, genç hanım," dedi sıcak bir sesle. "Peki bu altın dostun kim?"

Lily kadim saati ve kayıp akrebi anlattı. Saatçi dikkatle dinledi, gür beyaz bıyığını sıvazladı. "Ah, o saat çok özeldir," dedi. "Nesiller boyu zamanı göstermiştir. Ama bir akrebi değiştirmek kolay değildir." Bir çekmeceyi karıştırdı. "Dur! Sanırım tam uygun parça bende var." Küçük bir yaprak biçiminde ince, altın bir akrep çıkardı.

Yaşlı saatçi yeni akrebi Lily'ye uzattı. "Bu tam oturacak," dedi. "Ama dikkatlice takmalısın." Ona küçük bir vida ve minicik bir tornavida verdi. "Unutma," diye ekledi, "zaman özel bir armağandır. Her gün değerini bilmelisin." Lily ciddiyetle başını salladı. "Unutmayacağım," diye söz verdi. Altın kedi mutlulukla mırıldandı.

Lily ile altın kedi aceleyle kadim saatin yanına döndüler. Lily saat yüzüne uzanabilmek için taş bir banka tırmandı. Altın kedi dikkatle izledi. "Nazik ol," diye fısıldadı. Lily yeni akrebi dikkatle milin üzerine yerleştirdi. Minik tornavidayla vidayı sıktı. Akrep yerine oturdu. Saat tik tak etmeye başladı!

Tik tak, tik tak! Ses bahçeyi doldurdu. Altın kedinin kuyruğu sallandı, saat anahtarı biçimindeki ucu parıldadı. "Başardın!" diye sevindi. Zümrüt gözleri sevinçle ışıldadı. Lily geri çekilip gülümsedi. "Artık saat yeniden zamanı gösterebilir." Kedi bacağına sürtündü. "Teşekkür ederim, Lily. Saate sesini geri verdin."

Tam o sırada yaşlı saatçi küçük bir çantayla geldi. "Buna ihtiyacın olabilir diye düşündüm," dedi ve minik bir saat yağı şişesi çıkardı. "Birkaç damla dişlilerin düzgün çalışmasını sağlar." Saati yağladı ve akreple yelkovanı ayarladı. Saat tatlı bir melodi çaldı. "Çalışıyor!" diye güldü Lily. Altın kedi çevrelerinde dans etti.

Saatçi Lily'ye gülümsedi. "İyi bir kalbin var," dedi. "Bozuk saati fark ettin ve onarılmasına yardım ettin. Bu, zamana değer verdiğini gösterir." Lily tik tak eden saate baktı. "Daha önce zamanı pek düşünmemiştim," diye itiraf etti. "Ama şimdi ne kadar önemli olduğunu görüyorum." Altın kedi başını salladı. "Her saniye değerlidir," dedi.

O günden sonra Lily her sabah kadim saati ziyaret etti. Onun tik tak etmesini ve çalmasını dinlemeyi çok sevdi. Altın kedi onun iyi bir dostu oldu. Birlikte oturup akreple yelkovanın hareketini izlerlerdi. "Zaman bir nehir gibidir," dedi kedi bir gün. "Akıp gider ve hiç durmaz." Lily başını salladı. "Ve onu boşa harcamamalıyız," diye ekledi.

Lily yaşlı saatçiyi de sık sık ziyaret etti. Saatçi ona farklı saat türlerini ve nasıl çalıştıklarını öğretti. "Zaman bir armağandır," derdi. "Onu akıllıca kullan." Lily gününün her saatine değer vermeye başladı. İşlerini zamanında bitirdi ve arkadaşlarıyla hiçbir anı boşa harcamadan oynadı. Altın kedi her zaman sadık kalarak saati gözetti.

Bir akşam, güneş batarken Lily kadim saatin yanında oturdu. Altın kedi kucağına kıvrıldı. "Bu saati neden koruduğumu biliyor musun?" diye sordu kedi. Lily başını iki yana salladı. "Çünkü bize zamanın bir armağan olduğunu hatırlatır," dedi kedi. "Ve sen, Lily, onu nasıl değerlendireceğini öğrendin." Saat, onaylar gibi yumuşakça çaldı.

Ve böylece kız ile altın kedi sonsuza dek dost kaldılar. Kadim saat, her değerli anı işaretleyerek tik tak etmeye devam etti. Lily öğrendiği dersi hiç unutmadı: zaman özel bir armağandır ve her gün değeri bilinmelidir. Ne zaman bir saatin tik tak ettiğini duysa, altın kediyi ve kayıp akrebi hatırlayarak gülümsedi.